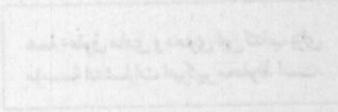

۱۴۰۰۲۵۸

عبدالحسین زین کوب

عبدالحسین کلام

www.ketab.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی: زرین کوب، عبدالحسینی، ۱۱۳۷۸ - ۱۱۵

عنوان و نام پدری آور: بامداد اسلام [کتاب]: داستان آغاز اسلام و

انتشار آن تا پایان دولت اموی /تألیف عبدالحسین زرین کوب.

مشخصات نشر: تهران: امیرکبیر، ۱۳۹۴

شماره: ۹۷۸-۹۶۴-۰-۱۲۰-۲

یادداشت: چاپ بیست و ششم، ۱۴۰۳

ردیفه: ۲۱۳۹۴؛ زیر ۲۱۳۹۴

ردیفه: ۲۹۷/۹

شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۳۱۳۸۶

باید او کلام

داستان آغاز اسلام و انتشار آن تا پایان دولت اموی

عبدالحسین زرین‌کوب

چاپ بیست و ششم، ۱۴۰۳، ۱۰۰۰ نسخه

طراح جلد: سید احسان حسینی

ویرایش: مهدیه ساوجی

چاپ و صحافی: باقری

دفتر مرکزی: تهران، ضلع جنوب شرقی چهارراه
مخبرالدوله، پلاک ۲

شماره تلفن: ۰۲۱-۷۵۱۰۰۹۳

کد پستی: ۱۱۴۳۸۱۷۸۱۸

همه حقوق مادی و معنوی این کتاب برای
 مؤسسه انتشارات امیرکبیر محفوظ است.

مقدمه ناشر

داستانی از ماجرای بامداد اسلام از پیدایش و توسعه شگفت‌انگیز این دین بزرگ که در روشی تاریخ به وجود آمد، چیزی بود که دو سال پیش از این برادر جوانم به جد و اصرار از من درخواست. برادر از دستور فتحه‌ام خلیل زرین کوب که شور و ذوق شاعرانه او در گذشته‌های دور و دراز آن روزگاران، عظمت و هیجانی می‌یافتد بزرگ و ورای توصیف. آنچه من در آن هنگام، دو سالی بیشتر به خاطر این بخاطر شوق و اصرار بی‌پایان او آغاز کردم طرح چنین داستانی بود: داستان مردی حمامه‌آفرین، که به هنگام خویش برخاست و یک تنه دنیابی را تکان داد، اما به اندک روزی پس از او، حمامه‌اش در یک ترازدی پایان یافت؛ جاهلیت عرب که مرد حمامه‌آفرین آن را خرد کرده بود در شکل خلافت اموی باز قوت گرفت و حمامه بزرگ اسلام را به یک فاجعه کشانید. بدین‌گونه، ماجرای بامداد اسلام ترکیبی شد از یک حمامه و یک ترازدی. در بیان داستانی چنین جاندار، چنین گونه‌گون، و چنین دور و دراز که برادرم ازمن طلب می‌کرد کوشیده‌ام تا آنچاکه در طاقت دارم از هر گونه میل و هوا برکنار بمانم، جز بر اسناد کهن تکیه نکنم و جز از روایات روشن چیزی نیاورم. از آنکه تاریخ نه جای تعصب است. بالاین‌همه، جای سخن از درد و شوری انسانی خالی نماند، نه آخر به شور و درد کسی پاسخ می‌داد که این کتاب آفریده شور و درد او بود؟ آری کسی که این داستان به جذبه شوق او در وجود آمد دو سال پیش کار دانشجویی خویش را آغاز کرده بود، که برای ابد ناتمام ماند. در خاطر او در آن ایام دریاره این گذشته‌های دور و دراز اسلام پرسش‌ها بود، بسیار، پرازابهای و شگفتی. اما اگر او فرصت نیافت که این داستان را تا به آخر

فروخواند، امید است همسالانش که مثل او زندگی شان معجونی از حماسه و تراژدی حماسه رنج و تراژدی یأس، به نظر می‌رسد در این داستان انسانی نفحه‌ای بیابند از آن امید که شادی می‌بخشد و راحت می‌افزاید. شاید این داستان زیاده کوتاه است، اما چه باک، تاریخ یک بامداد بیشتر نیست. نه آخر داستان آن کس نیز که این کتاب از جذبۀ شوق او الهام یافت، کوتاه بود، کوتاه و دردنگ؟

عبدالحسین زین‌کوب

اردیبهشت ۱۳۴۶